

til Beslutning af Folketinget, gaar jeg ud fra, at jeg kan fatte mig i Korthed, idet vi jo i Fjor havde en Realitetsbehandling angaaende det samme Spørgsmaal, selv om Spørgsmaalet den Gang forelaa i en noget anden Form. Behandlingen findes jo i Tidenden fra i Fjor, og jeg mener at kunne forkorte mit Foredrag ved at henvise ærede Medlemmer dertil.

Det vil erindres, at Sagens Behandling her i Tinget i Fjor endte med, at der blev nedsat et Udvalg til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse, om hvorvidt der forelaa her hjemme hos os Betingelser for at kunne gennemføre et Forslag om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring, og om et saadant Forslags Fremkomst maatte kunne anses for betimeligt. Dette Udvalg optog en første Behandling af dette Spørgsmaal, og det viste sig da lige straks, at der fra alle Sider i Udvalget var fuldstændig Enighed om, at man her stod over for en Opgave af en meget stor social Rækkevidde og af meget stor Interesse. Derom var der, som sagt, Enighed fra alle Sider i Udvalget, men man var ogsaa snart klar over, at Sagen var saa stor og saa omfattende, at et almindeligt Rigsdagsudvalg ikke vilde kunne magte at gennemføre den.

Naar dette straks blev klart, var det navnlig af tre Grunde. For det første fordi Udvalget i den Tid, der er et almindeligt Rigsdagsudvalg levnet, ikke vilde være i Stand til at tilendebringe sit Arbejde, idet jo Udvalgsarbejdstiden er begrænset af Rigsdagssamlingens Varighed, og dernæst vilde Udvalget ikke have Kompetence til at fremskaffe hele det Materiale, som hørte til, for at kunne bygge et saadant Forslag, naar dette Forslag tilnærmelsesvis skulde kunne antyde Forsikringens hele finansielle Omfang og den sociale Betydning, den kunde faa. Endelig var der et tredje Hensyn: at et Rigsdagsudvalg jo ikke har Ret til at tilkalde de nødvendige, forsikringstekniske Kræfter, som hørte til for i det hele taget at kunne behandle et saa stort og udførligt Materiale, som maatte fremskaffes for at faa den nødvendige Oversigt over hele dette vanskelige Spørgsmaal.

Udvalget blev derfor hurtigt enigt om, at skulde man naa frem i denne Sag, maatte det ske gennem Nedsættelsen af en Kommission, hvor Spørgsmaalet virkelig kunde faa en fyldig og alsidig Drøftelse, og i Udvalget vare vi ogsaa opmærksomme paa, at i alle de Lande, hvor man har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal —

og det er jo mange — er man altid gaaet den Vej at nedsætte en Kommission for at faa et virkelig fyldigt Overblik over alle herhen hørende Forhold. Udvalget afsluttede derfor sit Arbejde med at vedtage en Indstilling, hvoraf det foreliggende Forslag er en Del. Denne Indstilling findes i Tillæg A. for 1901—02. Naar den ikke kom til Behandling i dette Ting i Fjor, beroede det paa, at den først blev afgiven den 7. Maj, altsaa kun faa Dage før Rigsdagssamlingen i Fjor blev afsluttet. Hvis nu ærede Medlemmer ville spørge mig, hvorledes det hang sammen, da vi dog saa hurtigt i Udvalget kom til Enighed om Fremgangsmaaden, skal jeg hurtigt oplyse dette. Det hang saaledes sammen, at vi med Forsæt holdt Indstillingen tilbage, fordi der oppe i Landstinget var til Behandling et Forslag om et Tillæg til den gældende Alderdomsunderstøttelseslov, og vi ansaa det for at være af Værdi, om det kunde blive vedtaget. Vi ønskede derfor ikke paa noget Punkt at foregribe disse Forhandlinger i det andet Ting, da vi vare meget interesserede i at faa disse Tilføjelser og Ændringer til den bestaaende Alderdomsunderstøttelseslov vedtagne, og vi ikke paa nogen mulig Maade vilde hindre, at dette kunde ske ved at kaste det andet Forslag ind midt under denne Behandling. Vi holdt derfor Forslaget tilbage, indtil det andet Forslag var vedtaget i Landstinget i den Skikkelse, det nu har.

Endskønt der saaledes i Udvalget var fuldstændig Enighed med Hensyn til den Vej, man maatte gaa for at faa denne Sag realiseret, var det samme ikke ganske Tilfældet med de Motiver, som man fra forskellige Sider kunde have at fremsætte til Begrundelse af selve Sagen. Ærede Medlemmer ville ogsaa se af Indstillingen, at Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet bestaar af alle politiske Grupper med Undtagelse af Socialdemokraterne, som udgøre Mindretallet, altsaa de to ærede Medlemmer for Københavns 11te (Sigvald Olsen) og Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe). Jeg maa her indskyde, at det dog en Tid saa ud til, at vi alle kunde blive enige ogsaa med Hensyn til Motiverne, og at Udvalget i sidste Øjeblik blev overrasket ved, at Mindretallet kom med sin egen særlige Betynkning, hvis Indhold jeg paa mange Punkter har noget vanskeligt ved at forstå, men som jeg senere skal komme til kortelig at berøre.

Som det fremgaar af Indstillingen, har